

Sakura Science-JTECS Program

16-22 ตุลาคม 2559 ณ ประเทศ ญี่ปุ่น

นางสาว ธัญชนก ธรรมศักดิ์จินดา

57136019-7 ชั้นปีที่ 3

คณะบริหารธุรกิจ สาขา การจัดการทรัพยากรมนุษย์แบบญี่ปุ่น

Thai-Nichi Institute of Technology

泰日工業大学

สวัสดีค่ะ ดิฉันชื่อ รัชชนก ธรรมศักดิ์จินดา ชื่อเล่น ข้าวโพด เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะ
บริหารธุรกิจ สาขา การจัดการทรัพยากรมนุษย์แบบญี่ปุ่นค่ะ วันนี้จะมาเล่าประสบการณ์การไป
ญี่ปุ่น1สัปดาห์ระหว่างวันที่16-22ตุลาคม2559 ไปในนามโครงการของ Sakura Science-JTECS
Program เป็นโครงการเกี่ยวกับการไปดูภัยพิบัติที่เกิดขึ้นของประเทศญี่ปุ่นและศึกษาวิธีเบื้องต้น
ในการรับมือเมื่อเวลาเกิดภัยพิบัติขึ้นจริง การไปญี่ปุ่นครั้งนี้ทำให้ได้รับประสบการณ์มากมาย
จริงๆค่ะ

ผู้เข้าร่วมโครงการ Sakura Science-JTECS Program

วันที่ 16 ตุลาคม 2559 เป็นวันแรกที่ออกเดินทางไปประเทศญี่ปุ่นตื่นเต้นมากๆที่จะได้ไปญี่ปุ่น ครั้งแรกวันแรกก็ไม่ค่อยมีอะไรมากเพราะกว่าจะไปถึงญี่ปุ่นก็ 4 โมงเย็นแล้วกว่าจะได้ออกจาก สนามบินก็ 6 โมงกว่าๆออกมาเจอคุณซาโกผู้ดูแลของพวกเราตลอดโครงการนี้และออกเดินทาง มาถึงที่พักก็ประมาณ 20:30 การขึ้นรถไฟครั้งแรกที่ญี่ปุ่นนั้นก็ตื่นเต้นมากได้เห็นชีวิตความเป็น ของคนญี่ปุ่นเมื่อถึงที่พักก็ตกใจ ห้องที่จัดไว้คือห้องละ 1 คน คิดในใจว่ามันคุ้มค่ากับที่เสียค่า โครงการมา หลังจากที่เก็บของเสร็จก็ได้ออกไปเดินรอบๆเมืองที่พัก คือ Kameido มือแรกในที่ ญี่ปุ่นคือไปกินราเม็งกัน แล้วเกิดสังกัณไม่เป็นพนักงานในร้านเห็นเราเป็นชาวต่างชาติก็เลยมา ช่วยความเต็มใจประทับใจมากๆเลยคะ

วันที่ 17 ตุลาคม 2559 วันแรกฟ้าไม่ค่อยเป็นใจเท่าไรเพราะฝนตกทั้งวัน ที่แรกที่เริ่มดูงานได้ ไปที่ Hojobonsai-kan เป็นสถานที่จำลองแผ่นดินไหวเมื่อไปถึงตกใจเจอเด็กประถมเต็มเลยวิ่ง กันสนุกมาก อยากจะไปวิ่งกับเด็กด้วยเลย(ยิ้ม)และได้มีการจำลองแผ่นดินไหวจริงๆทำให้เราคิด ว่าประเทศที่เกิดภัยพิบัติเกือบตลอดเวลาต้องมีการเตรียมความพร้อมและเราสามารถรู้การรับมือ เบื้องต้นได้ เมื่อเกิดภัยพิบัติ ตอนบ่ายของวันนี้พวกเราต้องเข้าไปที่ JTECS เพื่อไปกรอกเอกสาร และรับใบประกันอุบัติเหตุหลังจากนั้นเราก็ได้ไปเจอเพื่อนที่เคยมาแลกเปลี่ยนที่ไทยฉันดีใจมาก ที่ได้เจอเพื่อนคนญี่ปุ่นพวกเราไม่รู้จะไปไหนเลยไปย่าน AKIHABARA และไปถ่ายรูปปุริคุระ กันเพื่อนคนญี่ปุ่นบอกว่านี่เป็นการถ่ายรูปครั้งแรกสนุกดีและตื่นเต้นด้วย

ไปสถานที่ Hojobonsai-kan และ พบเพื่อนที่เคยมาแลกเปลี่ยนที่
ประเทศไทย

วันที่ 18 ตุลาคม 2559 วันนี้ได้ไปที่มหาวิทยาลัย Chiba Institute of Technology และ Toray Co., Ltd. ช่วงเช้าพวกเราจะไปมหาวิทยาลัยชิบะก่อน มหาวิทยาลัยชิบะได้พาพวกเราดูนวัตกรรมเทคโนโลยีต่างๆที่เขาสร้างขึ้นและอธิบายความเป็นมาเพราะอะไร เครื่องตัดกระดาษเป็นรูปต่างๆของคณะวิศวกรรมหลังจากดูงานที่ชิบะเสร็จเวลาไม่พอทำให้พวกเราต้องวิ่งไปสถานีรถไฟบริษัท Toray ต่อ บริษัทนี้จะผลิตเกี่ยวกับเครื่องกรองน้ำเมื่อเกิดภัยพิบัติน้ำท่วมก็สามารถนำมาใช้ได้และได้ผลิตใยผ้าอitechให้กับแบนยูนิโคล่อีกด้วย

วันที่ 19 ตุลาคม 2559 พวกเราต้องเดินทางแต่เช้าเพื่อไป Sendai และต้องขึ้นรถไฟ Shinkansen ระหว่างนั่งอยู่บน Shinkansen นั้นได้เกิดความล่าช้า รถไฟไม่สามารถเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง ทำให้เราไปถึง Sendai ช้ากว่ากำหนด เมื่อไปถึง Sendai เราต้องขึ้นรถไฟ ไปสถานี Ishinomaki อีกประมาณ 1 ชั่วโมงเพื่อที่จะไปดูงานที่ Kinoya Ishinomaki Suisan เป็นโรงงานปลากระป๋องที่เคยประสบภัยพิบัติสึนามิจริงๆ เขาได้อธิบายว่า บริษัทเขาอยู่รอดได้อย่างไร การรับมือ การอดทนหลังจากเกิดภัยพิบัติ เมื่อฟังบรรยายแล้วทำให้รู้ว่า ชาวญี่ปุ่นนั้นมีความจงรักภักดีต่อบริษัทและความอดทนเป็นอย่างมากเมื่อได้ประสบภัยพิบัติเข้าจริงๆ เมื่อฟังบรรยายเสร็จเขาได้แจกปลากระป๋องกับคนที่มาดูงานด้วยดีใจมาก หลังจากกลับมาดูงานเลยกลับมาที่สถานี sendai อีกครั้ง ครั้งนี้ดีใจที่สุดเพราะได้เจอเพื่อนสนิทของตัวเองถึงจะเป็นเวลาสั้นๆ ก็ดีใจที่ได้เจอเพื่อนตัวเองอีกครั้ง

วันที่ 20 ตุลาคม 2559 ออกเดินทางไปจังหวัดไซตามะ เพื่อไปดูที่เก็บน้ำเมื่อเกิดภัยพิบัติแต่ก่อนที่จะไปถึงสถานที่เก็บน้ำเวลาเราเหลือเยอะพอสมควรเราเลยไปเดินห้าง AEON mall เพื่อรอเวลาเมื่อถึงเวลาเราก็ไปที่ The Metropolitan Area Outer Underground Discharge Channel กว่าที่จะเดินไปถึงสถานที่เดินเป็นกิโล เพราะสถานที่นี้ห่างจากป้ายรถเมล์มากระหว่างเดินก็มีรถบรรทุกขับผ่านตลอดลึ้นระทึกกันมาก เมื่อถึงสถานที่เขาให้ไปดูสถานที่เก็บน้ำจริงข้างล่างนั้นอากาศเย็นมากและส่วนใหญ่ผู้ดูงานจะเป็นคนแก่ คนแก่ชาวญี่ปุ่นมาทักเราว่าเป็นคนเกาหลีใช่ไหมเราบอกเขาว่าเราเป็นคนไทยเขาก็ไม่เชื่อเราขึ้นคุยกันสักพักเขาก็ยังบอกว่าเราเป็นเกาหลีอยู่ดีเราก็เลยได้แต่ยิ้มๆ เป็นประสบการณ์อย่างหนึ่งคนแก่ชาวญี่ปุ่นน่ารักมากจริงใจดีด้วย ขากลับคุณซาโกบอกว่าจะทันรถเมล์รอบ 16.24 น. ให้เราวิ่งไปป้ายรถเมล์รถบรรทุกขับผ่านเหมือนเดิมลึ้นระทึกกว่าเดิมอีก แต่เราก็ทันรถเมล์รอบนี้ เมื่อกลับถึงที่พักเรานัดเพื่อนคนญี่ปุ่นไปเที่ยวกับคนญี่ปุ่นต่อและไปทานข้าวด้วยกัน

วันที่ 21 ตุลาคม 2259 เป็นวันสุดท้ายของการดูงานพวกเราได้ไปที่ RISON (Security & Safety Trade Expo) เมื่อไปเดินดูงานก็ได้ตกใจจนวัดกรรมหลายอย่างที่ชาวญี่ปุ่นคิด เช่น ขวดดับไฟ อาหารเก็บไว้ได้ 5 ปี หลุมภัยพิบัติเป็นต้น เมื่อได้ไปดูก็คิดว่าคนญี่ปุ่นคิดได้การไกลมากและพัฒนางานสิ่งของและเตรียมรับมือต่อภัยพิบัติทุกเมื่อเป็นประสบการณ์อย่างหนึ่งเมื่อดูงานเสร็จก็ทำพิธีมอบใบประกาศให้กับพวกเราและทุกคนต้องพูดความในใจตลอดเวลาที่อยู่ญี่ปุ่นมา ตื่นเต้นและสนุกจนไม่อยากกลับไทยจริงๆ เมื่อรับใบประกาศเสร็จพวกเราก็ไปวัด Asakusa และ Shibuya มันเป็นวันสุดท้ายที่จะได้เที่ยวในญี่ปุ่นแล้ว

วันที่ 22 ตุลาคม 2559 เป็นวันสุดท้ายที่อยู่ญี่ปุ่นก็รู้สึกเสียใจนิดๆที่ต้องกลับ มันสนุกมากจริงๆตลอดเวลาที่ใช้ชีวิตในญี่ปุ่นมันเป็นประสบการณ์ที่ดีอย่างหนึ่งเลยวันนี้เป็นวันที่น่าเสียดายมากเราไม่ได้ไปเที่ยวที่ไหนเลยเพราะไฟลท์บินของพวกเราเป็นไฟลท์เช้าต้องรีบไปสนามบินบินฮานาเดะให้ไวที่สุดเมื่อเช็กอินเสร็จก็ได้มีการบอกกล่าวคุนซาไก ผู้ดูแลของเราและอาจารย์ก็ได้ให้สมุดที่ทุกคนเขียนโน้ต ถึงคุนซาไกและแปะรูปคู่กันเมื่อเขาเปิดถึงกับร้องไห้ ตัวเราเองก็ไม่ชอบการจากลาสักเท่าไร และสุดท้ายก็ถึงประเทศไทยโดยสวัสดิภาพ สุดท้ายนี้ขอบคุณ JTECS ที่ให้ทุนพวกเราได้มีโอกาสศึกษาดูงานและเรียนรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติธรรมชาติขอบคุณมากๆจริงๆค่ะ

